

INGEZONDEN.

OVERTOLLIGE HAARGROEI IN HET GELAAT BIJ VROUWEN.

Er bestaan hieromtrent twee, naar ik meen, onjuiste opvattingen, die een doelmatige bestrijding van dit euvel in den weg staan. Komt het in meer diffusen vorm voor en ligt het dus, als men epilatiemethodes wil vermijden, voor de hand door scheren de zaak te verhelpen, dan vreest men daardoor den groei te bevorderen. Komt het in den vorm van naevi pilosi voor, dan vreest men zelfs door knippen het ontstaan van melanosarkomen te zullen in de hand werken. Beide opvattingen zijn, voor zoover ik de literatuur ken, onjuist. Wil een onzer huidartsen daarover zijn oordeel kenbaar maken? Bevestigt dat oordeel mijn meening, dan kan daardoor veel leed verminderd worden.

Haarlem, 15 October 1926.

G. C. VAN WALSEM.

KINKHOEST EN VACCIN.

Het zij ons vergund, het aantal mededeelingen over de vaccinbehandeling van kinkhoest nog met één te vermeerderen. Hoewel het aantal gevallen niet heel groot is, zijn onze patiëntjes zoowel wat leeftijd, als wat verdere omstandigheden betreft, toch weer eenigszins anders dan die van vorige berichtgevers. Daarom kan het misschien toch zijn nut hebben het volgende te melden.

Eind Juni kregen wij op de jongenszaal bijna gelijktijdig 6 gevallen van kinkhoest, ons waarschijnlijk gebracht door een kleinen jongen, die al langen tijd bronchitis had, zoodat het begin van zijn kinkhoest ons ontgaan was.

De in het *Ned. Tijdschrift v. Geneeskunde* 1926, I, No. 4 door W. F. ENKLAAR medegedeelde gunstige cijfers over vaccinbehandeling, deden ons besluiten ook onze patiëntjes hiermee te behandelen. Wij gebruikten vaccin van het laboratorium van prof. SPRONCK en HAMBURGER, en volgden over het algemeen nauwkeurig de bijgevoegde gebruiksaanwijzing. Alle hoestende kinderen werden afgezonderd en ingespoten (achtereenvolgens 1000, 2000, 3000, 3000 en 5000 millioen bacillen). Dit waren 12 patiëntjes. De andere kinderen van de jongenszaal, voor zoover zij geen kinkhoest gehad hadden, n.l. 24 patiëntjes, werden als voorbehoeding ingespoten (500, 1000 en 2000 millioen bacillen). Hierbij waren veel kleine jongentjes tusschen 3 en 5 jaar, die tot het laatst met de hoestende jongens hadden gespeeld en die dus wel veel kans hadden de ziekte te krijgen. Geen van hen kreeg kinkhoest. Een enkel kind dat na de eerste voorbehoedende inspuiting ging hoesten, werd verder ingespoten met de geneeskrachtige giften en werd bij de geneeskundig ingespotenen ingedeeld.

Wat betreft de geneeskundig ingespoten kinderen, van dezen waren sommigen in het katarrhale tijdperk, anderen in het begin van het convulsieve tijdperk. Zes van deze kinderen hadden duidelijk kinkhoest. De andere 6 zouden buiten beschouwing moeten blijven, omdat het hier onzeker was, of wij werkelijk met kinkhoest te doen hadden; één van hen bijv. had eens een typische hoestbui, maar het hoesten werd zóó gauw minder, dat wij ons niet konden voorstellen, dat dit inderdaad kinkhoest was. Kweekproeven werden niet gedaan.

Bij alle kinderen met duidelijken kinkhoest bleef de ziekte, als wij dat vergelijken met vorige epidemieën, opmerkelijk licht, en zonder verwickelingen. Geen enkel kind braakte vele malen per dag (meestal niet meer dan 1 of 2 maal, ook op het hoogtepunt der ziekte) en ook het halen kwam minder voor, dan men dat gewoonlijk hoort. Wel werd de ziekte door de inspuitingen niet plotseling afgebroken; van het katarrhale tijdperk kwamen de kinderen ook onder de inspuitingen in het convulsieve tijdperk; maar achteraf beschouwd, is het wel opmerkelijk, dat de dag of dagen na de inspuiting het aantal buien, dat opgeteekend werd, belangrijk gedaald was, bijv. van 6 op 4; van 11 op 8; soms hield die vermindering aan, nooit kwam na de inspuiting vermeerdering van het aantal buien voor. Wij gaven aan alle 6 kinderen nog een zesde inspuiting (van 5000 millioen) en aan 2,